

כפ:

עין משפט
גר מצוה

קִיּוּ א מִי פִּי מַלְאָכָה
זְכוּרוֹת הַלְכָה יוֹשֵׁעַ
יִוֵּד סִמּוֹן שׁוֹטְטִיף יֵד
ב מִי פֶרֶק יִח מַהֲלֹמוֹת
פֶּסֶחָ"מ הַלְכָה א ז
קב ג מִי פִּי"ד שֶׁס הַלְכָה
ח :

קבב ד מיי פט"ז שם הלכה
:א
קבב הו מיי שם הלכה ב:

קָבַג ז' מִי" פִּי"ד שֶׁם הִלְכָּה
:

תורה אור השלם

1. וְאָבִלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לִשְׁכֹּן שְׁמוֹ
שָׁם מִעֲשֹׂר דִּגְגֶךָ תִּירְשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ וּבִכְרַת בְּקָרְךָ וְצֹאֲנֶךָ
לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים:

2. בִּי תִדֹר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ בִּי דָרֶשׁ
יִרְשְׁנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵעַמָּךְ
וְהָיָה בְּךָ חֲטָא:

3. אם אין לך לשלם למה יקח
משכבך מתחתיו:

4. וְאִם הָאֵל יֹאכַל מִבְּשֵׁר
וְזָבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא
יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחְשַׁב
לּוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ הָאֲכֵלֶת
מִמֶּנּוּ עֹנָה תִשָּׂא:

- וּיְקָרָא ז', יח

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

א"כ מבקשין ממנו ממון ואין לו בתחילה ולא שילם במזיד, והיינו

נפסל איזט למימר שהוא לשון חשיבות ואתא למימר שאף הכהן
נפסל אי לאו דמעמיה קרא בזהדיא אזל בן עזאי דדריש לא יחשב
מן מחשבו (= ממילא שמעין דלאו בזהו מייר: **אלא אם בן**
מבשר ממונו ואין לו פ"י בקוטרס ממונו שגול ונראה דמיירי
בנדר כדאמר בפ' שני דשבת (דף לב):
שצונו נדרים אשתו כל אדם מתה
שנאמר למה יקח משכבן ממתיך
היא דדריש הנה קן חטא ולא נאשתר
חטאו מיירי במשפט אחר קן אלא
שעבר על כל תאחר:

מחלוקת בשתי עבודות. פי' בקונטרס כגון שמיטה והולכה והא' דקאמר בזה הכי מדרשא בשמי עבודות סיפא נמי בשמי עבודות פי' בקונטרס דהאי דהדר נקט ליה לאשמועינן יצרוך בחי' דלא לאשמועינן ברישא וזהו דומק והיה נראה לפרש שמי עבודות כי ההא דפ"ק דמעילה (דף ה.) דמפרש סימן דהאשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו כעין שמי עבודות ועבודה היינו סימן אחד חוץ לזמן וסימן אחד דלילפא ס"ל ישנה לשמיטה ומתחילת ועד סוף ומפסלינן בחי' ממיר דהאי ^ה אינה לשמיטה אלא לבחוק כך (יש) לי מחשב בשני סימנים כמו מחשב בסימן אחד כיון דאין המחשבה חלה בגמרא רוב שמיטה אכל ר' יוחנן יכול לספור כצדי דאמר בלחלות מורה רבי מאיר דתרווייהו חיילי דלא שייך ביה הקדמה אכל אחד למחר שיהיה לבחוק אפילו בסימן אחד פליגי ושייך ביה הקדמה בתחילת סימן ובסופו וילקמן דאמר צדי סימן ראשון וסימן שני נקט דבר המסויים ואליבא דאילפא אכל לר' יוחנן הוי מצי למנקט בסימן אחד בתחילתו ובסופו דהא ר' יוחנן סביר ישנה לשמיטה ממחילה ועד סוף פ' השוחט (חולין כט.) א"כ ^ה סובר הכא בסימן אחד נמי מחלוקת ויכול לספור לר' יוחנן נמי כרבה ^ה בלחלות נמי פליגי וכל שכן בספר דפליגי דשייך ביה הקדמה בספר רבי יוחנן ישנה לשמיטה ממחילה ועד סוף. הגמ"ה:

קרב המתיר כמצות
והלך וזרק חוץ לזמנו
מכל והלך וזרק חוץ למקומו או ששחט וקבל ור
(ולזמנו) הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן וקבל
או ששחט חוץ לזמנו קיבל והלך וזרק שלא לשמן
וזרק דמן ^א שלא לשמן זהו שלא קרב המתיר כמצות
בזית למחר בזית בחוץ כחצי זית בחוץ כר
למחר כחצי זית בחוץ פסול ואין בו כרת אמר רב
שמחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פגול וחייבין
המקום קדמה למחשבת הזמן פסול ואין בו כרת ^א ו
פסול ואין בו כרת ^א לאכול וכחצי זית להקטיר כחצי
והקטרה מצטרפין: **גמ'** אמר אילפא ^א מחלוקת
כעבודה אחת דברי הכל עירוב מחשבות היו ורבי
אחת מחלוקת בשלמא לאילפא מדרישא בשתי עב
עבודות אלא לרבי יוחנן רישא בשתי עבודות

למשך שנים רבות, חשבו שהמחלה נובעת מרעילות של פחמן דו-חמצני, אך לאחר מכן התברר שזוהי תוצאה של מחלת ריאות. מחלה זו נגרמת כתוצאה מרעילות של פחמן דו-חמצני, אך לאחר מכן התברר שזוהי תוצאה של מחלת ריאות.

[illegible]

ומל"ו. וא"ת אם כן הא דר' יוחנן היכי אתיא. ויש לומר דהתם בשלא שילם כלל. וא"ת וכיין דעברו וזמר ר' יוחנן אלא אם כן מבקשין ממנו ממון ואין לו, לפי שפשע ולא רצה לשלם בתחילה ועכשיו

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

וּפְסוּלֵי הַמּוֹקְדִשִׁין. כְּאִילוּ נָפַל בּוֹ מוֹס׃ מִה מַעֲשֶׂר אֵינוֹ נִפְסַל מִשְׁנֵה
 מִצִּירָתוֹ. שֶׁהֵי בְשִׁלְשִׁי וְזֵמַן בִּיעוּר לְעֶבֶר כֹּל הַמַּעֲשֵׂרוֹת מִן הַבֵּית
 הַלְהַמְחוּדוֹת כְּדֹמֶיז מִקְלָה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים מוֹלֵד (דְּבָרִים ז׳) : דְּלֹא בִּר
 וְנִרְאָה הוּא. אֵינוֹ צָא לְכַפֵּר אֶל קֳדָשִׁים כְּגוֹן עוֹלֵה שִׁמְכַפֶּרֶת עַל
 עֲשֵׂה ^ט וּשְׁלֵמִים שֶׁמִּצִּיֵּין לְדוּרֵין לִיתֵן
 שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַחֵיהֶם שֶׁנִּשְׁמִים
 וְאִימָא הוֹאֵל וְאִיחֹר פְּסוּל בְּצִדּוֹהִי ^י
 הוּא וְלֹא יִזְרֹק קֵץ מִשְׁמַע לָן : וְלֹא
 נִקְרָנֵין חֲטָא. שֶׁאֵם אִיחֹר אֵינוֹ
 נִפְסַל ^{יא} וְהִיא בֶּן חֲטָא סוֹפִיָּה דְקָרָא דְלֹא
 חֲטָאֵר לְשִׁלְמוֹ הוּא : הֵא ^{יב} אֱוִיקִימָנָא.

במס' ^(א) ר"ה: **מבקשין ממנו**. ממנו ^(א) שגול: **משכבך**. אשתו: **שמואליו** וזו מוז. מחשבת פסול מו"תה מיד פירגול: **לא יחשב** ^(א) קרי ביה ^(א) לא יחשב להזכיר הכניס על כך: **רבי יהודה** היל. במס' שבעות ^(דף ע"ג) והנותר ממנו דבר צדק בזה שפרסו בזה הכתוב ליתן עשה אחר לא מעשה לומר שאין לוקין עליו דטעמא דבא הכתוב הא לא בזה הכתוב לוקה המומיח ואע"ג דאין בו מעשה: **מתני'** זה הכלל כל שפוטע ומקנל כו'. או זו או זו: **לאכול דבר שדרכו לאכול** בשר: או להקטיר דבר שדרכו להקטיר. אימורין כדלפינן לעיל ^(ג) דשתי אכילות מפגלות ונלמד להחשיב עלייהו להאכלי ^(ל) ונלמד לראוי להן אימורין לנוחם בשר לאדם: ונלמד שיקריב המסיר כמלוטו. הדס הוא המסיר ^(ל).

כמאִתּוֹ שֶׁלָּה יִיְהִי צו פִּסְלוֹ אַחֵר אִם יֵשׁ צו פִּסְלוֹ מִחֲשֶׁבֶה אַחֵרֶת יֵלֵךְ מִיָּד פִּיגוּל כְּדִלְפִּינָן לַעֲלֹל דְּמַחֲשׁוֹת מוֹלִיאוֹת וְזוֹ מוֹ: הַפֶּסֶק וְהַטְּעָמָא שֶׁחֲשׂוֹן שֶׁלֵּא לִשְׁמֹן. מוֹלִיאֵי מִיָּד פִּיגוּל אֵלֶּל שֶׁאֵר צוּחִים אִין שֶׁלֵּא לִשְׁמֹן מוֹלִיאֵי מִיָּד פִּיגוּל דֵּאֵךְ כִּשְׂרִים שֶׁלֵּא לִשְׁמֹן: לֵאכּוֹל כּוּיִם בְּחוּץ כּוּיִם לִמַּחֵר. הֵייוּ הֵךְ דִּלְמַרְנָן אֲלֵא דְרִישָׁא אִיירֵי צִי' עֲבוּדוֹת וְכַן עֲבוּדָה אַחַת שֶׁחֲשֵׁט עַל מַנֶּה לֵאכּוֹל כּוּיִם לִמַּחֵר כּוּיִם ^א בְּחוּץ. וְלִמְנָן דְּמוּקִי לֵה בְּגִמְרָא לֵהָ נָמִי בְּשִׁטֵּי עֲבוּדוֹת ^ב מִשּׁוֹם כִּחָיִי זֵית נָקֹט לֵה לֵאשְׁמוּעִינָן דְּמַטְרַפְסִין זֵה עִם זֵה: רַבִּי יְהוּדָה אָמַר כּו'. אֲכֹלֵה מַתְנֵי פְלִיג דְּלֵית לֵיהּ מַחֲשׁוֹת מוֹלִיאוֹת וְזוֹ מוֹ אֲלֵא אִם כֵּן קִדְּם פִּסְלוֹ לִפְיֻגְלוֹ דַּתּוֹ לֹא קִרְיָן צִיֵּה כִּהְרָאֵת כֶּשֶׁר וְעֲבוּדָה אַחַת נָמִי פְלִיג דִּלֵּית לֵיהּ

תפוס לשון ראשון: **לִאֲכֹל כֹּהֵן וַיֵּשֶׁב**
וּלְהִקְטִיר כֹּהֵן וַיֵּשֶׁב. וְשִׁמְיָהּ חָכָם
לִמְנוּ אֹרֶךְ חַוָּה לְמִקְוֶה כֶּשֶׁר שֶׁאֵין
אֵיכָלָה וְהַקְטִירָה מִתְקַדֵּשׁ לְפָסוּל
דִּהְיָה לִיכָא שִׁיעוּרָא וְהִכָּא לִיכָא
שִׁיעוּרָא: **גַּב' צַמִּי עֲבוּדוּם**. דִּהָא בִּי
דְמִי סִיפָא כֹּהֵן לְמַחֵר כֹּהֵן צִחֻק
דְּפִלְגִי ר' יְהוּדָה עֲלֵה צַמִּי עֲבוּדוֹת
מִיֵּירִי כִי יִרְשָׁא שֶׁשֶׁחֵט עַל מַנֶּה לִאֲכֹל
כֹּהֵן לְמַחֵר וְקָבַל עַל מַנֶּה לִאֲכֹל
כֹּהֵן צִחֻק אֲחֵהּ הוּא דְּפִלְגִי רִבִּי
יְהוּדָה שֶׁהֵרִי הוֹקֵעֵץ בְּפִיגוּל וְתוֹ לֵה
אֲתָא מַחֲשַׁבֶּת פְּסוּל וּמִפְּתָק לֵה

מעורבת: אף צעבודה אחת מחלוקת. דאזט ליה לר' יהודה תפוס
במנוטות שחט חוץ לזמנו וקבל והלך ^{כא} חוץ למקומו: סיפא נמי. כזת
זי דהדר נקיט ליה לאשמועינן צירוף כחזי זית דלא אשמועינן ברישא:
אזי

[illegible]

דף ל: (תוס' מנחות יב ע"א):

מסורת הש"ס

(6) רִיחָה הַיְּרוּשָׁה רִיחָה פִּיא הֶאֱחָה
 (7) רִיחָה וְכַסְמִינִים כִּי, (8) וְ
 יְרוּשָׁה תְּרוּמוֹת פִּיא הֶאֱחָה
 כְּתוּבוֹת פִּיא הֶאֱחָה, (9) בְּנִימָלָה.
 כַּסְמִינִים, עֲשׂוּנוֹת גִּין מִמֹּת
 (10) טַ. טַ. כִּי, (מִתְּרוֹה) כִּי,
 (11) לְעִילָתָה, מִנְחוֹת עִישׁ, עִישׁ,
 (12) וְיְרוּשָׁה יִזְמָה אִיבָה,
 (13) לְקָלָתָה, מִנְחוֹת אִיבָה,
 (14) וְכַסְמִינִים אִיבָה מִיִּין קִין
 (15) כַּסְמִינִים הַיְּרוּשָׁה וְכַסְמִינִים
 וְכַסְמִינִים מִן מִנְחוֹת אִיבָה, דִּישׁ
 וְכַסְמִינִים עִישׁ וְכַסְמִינִים לְעִילָתָה
 (16) מִנְחוֹת יִזְמָה, (17) וְכַסְמִינִים
 פִּסְחִים פִּיא הֶאֱחָה, (18) מִשְׁלֵלָה דָה,
 (19) לְעִילָתָה, (20) דָה כִּי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולא בקרבנך חטא הא
אוקימנא לבן עזאי הוה:
(ב) רש"י ד"ה הא וכו' ר"ה
הס"ד ואח"כ מ"ה מבקשין ממנו
ממון: (ג) ד"ה לא יחשב קרי ציה
לא יחשב:

[illegible]

ליקוטים

כל המעשה אשר עשה נפשו ופסל משה
לחברתו פירש בקונטרס דכתיב
מקצתה שלש שנים חזרתי את כל
מעשיו בתוכהו אע שהיה
הענין שכל המעשיו שראונו ששה
ואפילו למאי דפרישתי לעיל
האיכא בכל תנאי דבשנת
ההוא שראונו ששה וקרא בשם
הביעור אצטרך לאתו שלא
הוישט, ככל מקום בכולהו
שמעתי ענין מהכתיב. וכתבתי
חזמה בכולה שמעתי מהיכא
הייתי ודפסל אצטרך לאתו
הייתי ופסל. וכן אותו בלא ירצה
ואין מאחר נדון בלא ירצה למה
לוי (תוס' י"ב ע"ב):
כ"ה"ה ח"י מ"ח כ"ה וכו' קצת
דקריש דרווח ליישב מילין
דאריס אליבא דכל עזאי,
ובמורה סתוף אלו קשיים דף

מה בכור אינו נאכל אלא לפני
(מפני) ליה לטעום אחריהם בכור
(מפני) אבל קרישטא דחריצא
קרישא דאחרים למה לי. יש לומר
השתא אידך קרא קמ"ל דארצוי
טעם לדרשא אחריני ללא באשק
ה טעם למיר דארישא אומו כ"ז
מביעה ליה כ"ז ש"ד דרש כ"ז
אלא לפני הבית כדאמרין התם.
אכן ק"מ (ע"ג) : סדיא כ"ז אל
היכא שתבעוהו והיה לו לשלם
י"ל דאתא למטמם כוונתי, דכי